

TRES DEVOCIONS DESAPAREGUDES

Àngel Rodríguez Vilagran
Periodista

D'entre els actes que ha deixat d'organitzar-se a la nostra ciutat per Setmana Santa, cal esmentar aquestes tres mostres de pietat popular que segons llegim a les cròniques de l'època (any 1950) eren molt participats.

1) *La Llançada*. Se celebrava el Dimarts Sant al vespre a l'església del Mercadal. Consistia a recordar de forma pietosa el moment que un soldat va donar un cop de llança a Jesús un cop crucificat i mort a la creu. Llegim a l'evangeli de Joan: «Quan arribaren a Jesús, es van adonar que ja era mort i no li trencaren les cames, però un dels soldats li traspassà el costat amb un cop de llança, i a l'instant en va sortir sang i aigua» (Jn 19, 32-34). Aquest acte era promocionat per la Confraria de la Passió.

2) *Les cinc llagues de Jesucrist*. Es duia a terme el Dimecres Sant al vespre a l'església de Carme a càrrec de la Confraria de la Puríssima Sang. Les cinc llagues, o "nafres" de Jesús, fa referència a les cinc ferides que va rebre Jesús durant la seva crucifixió: perforacions amb els claus a les dues mans i als dos peus, i la llançada abans esmen-

tada al costat que li va travessar la part del tòrax fins al cor.

Aquesta devoció va ser promoguda per sant Francesc d'Assís després que rebés, segons la tradició, aquests estigmes en un moment d'èxtasi. Els frares franciscans en foren uns grans impulsors.

Josep Forn i Talló (1886-1936), prevere i escriptor nascut a Igualada i membre del Foment de Pietat, va escriure l'any 1936 la coneguda Adoració de les cinc llagues de Jesús Crucificat que reproduïm en aquest article.

3) *El sermó de la bofetada*. El Divendres Dant, a primera hora del matí a la basílica de Sant Fel·liu tenia lloc aquest sermó que commemorava la bofetada que va rebre Jesús de part d'un dels guardes quan fou interrogat pel gran sacerdot de la Llei, Annàs. Es pot llegir a l'evangeli de Joan (Jn, 18, 22). A la dècada del 1940 s'havia oficiat a les 7 del matí, però al cap d'uns anys es va passar a les 8.

ADORACIÓ DE LES CINC LLAGUES DE JESÚS CRUCIFICAT

Lletra: Josep Forn i Talló, Prev.
Música: Lluís Millet i Pagès
(1936)

COR POPULAR

*Per les cinc llagues que adorem
en vostres mans, peus i costat,
mai més, Sant Crist, no us ofendrem,
que ja ens sap greu d'haver pecat.*

ESTROFES

I

O Mà Dreta de Jesús
que sempre beneeixes,
i, sovint amb un refús
paguem el Pa que ens peixes:
fes que un dia, penedit,
formem part dels elegits
per eixa sang que ens deixes.

II

O Mà Esquerra de Jesús,
avui en creu suspesa
tolerant el llarg abús
de nostra insensatesa:
quan, per caure sobre el reu,
et desclavis de la creu,
¡que no et tinguem ofesa!

III

O Peu Dret del Bon Jesús
que feres companyia
als deixebles d'Emmaús
quan declinava el dia:
puix d'amor estàs ferit,
per anà al sagrat Convit
fes-nos també de guia.

IV

Peu Esquerra de Jesús,
de planta lacerada
tot cercant per camins durs
l'ovella esgarriada:
assenyala'ns el camí
de dolor que ens cal seguir
desfent la via errada.

V

Cor dolcíssim de Jesús
que, obert de nit i dia,
espereu el fill il·lús
que, món enllà, es perdia:
ja el fill pròdig és ací,
que vol viure i vol morir
en vostra companyia.

Molt moderat *devotament*

PETIT CHOR
i SOLO

O Ma dre.ta de Je . sús que sempre be . ne . ei . xes i so .
vint amb un re . fús pa - guem el Pa que ens peixes fes que un dia . a pe . ne . dits formem part dels e . le .
rall *rit* *GRAN CHOR. Solemne; poc a poc*
gits per ei . xa sang que ens dei . xes Per les cinc lla . gues que a do . rem en vostres mans peus i cos .
rit
tat mai més Sant Crist nous o . fen . drem que ja ens sap greu d'haver pe . cat, d'haver pe . cat.